

نوسه روښنير (به ختیار علی) له دیداریکی تایه تی په کور تووا

لیک نه چوون نابیت له سهر پرؤسه ی دروستکردنی جیاوازی سه تی دروست بدیت .

لهم به شعی دیمان کهدا، نوسه روښنير (به ختیار علی) پاس له دوو پرسو زور هه ستیار ده کات نهویش مه سه له ی په یوه ندی نیوان (دین و سیاسه ته)، هره وه پاس له تپوژسیون و بارودخی یکتی و پارتی ده کات

دیمان هی کوشان علی زه مانی

به شی دووم و کو تایی

په کورنو: - به روژتان چن د جارک باستان له مه سه له ی په یوه ندی نیوان تپو هه ستیار ده کات نهویش مه سه له ی په یوه ندی نیوان (دین و سیاسه ته) دا کوری سیاسی ده کات؟

حیزی داسه زور له سهر بنه مای نای نونیشانیکی گشتیه که خوی هیچمان پی ناییت. من نه نونیشانه له ژیر دوو کاتو رسیدا کوه که موه. ۱. حیزی که دین ده کات به مدهرعی نایدوژو و دهیوت هه مو کوه لگا ناچار بکات تیگه شتی نهو بی دین پیاده بکات، واته جینه چیکردنی دینی له لای نهوان پیش پرنه سیی تازادی مروژ ده کویت. نه جوره مودیل له سهر ده ستیوه رانی رها و کوژولکردنی رهای کوه لگا و زیانی تاییه تی فهدر

دروستوه. زوری به حیزه نیسلاهی هه چهره که له م مودیلنه: مودیلی به کارهینانی شه ریعت وه مده کی هه لسه نکاندنې فهدر و کوه لگا. نه م مودیله دواچار درهنگ یان زو له دیکتاتوریه تی و توندرویدا کو تایی دیت، واته له نار خودی نایدوژو سیا سیه که پدا هه ویتی دیکتاتوریه تی هه. نه مشیوه له نیسلاهی سیا سی کیشه ی زور که وری ج ب نیسلا، ج ب کوه لگاگان و ج ب و زیفه ی دینیش دروست کردوه. ۲. جوری دووم، شتیوه حیزی که که بهرگری له مانی نیسلاهیون ده کات، وه هه ولی جیکردنه وری بیرکردنه وری دینی ددات له نار زماره یه که جیهانیی دیکه دا، واته بزواتیکی بهرگری که له جیهانیی دینی، بیته وری ته ماحی ده کردن و سهر کوژکردنی دونا یینی کانی دیکه بیته. واته پاراستی جیهانیی دینی ده خاته نه ستوی خوی، بیته وری نه م جیهانیی به کویتیه سهر جوره مده کیکی سیا سی که له رنکابه و نهوانی دی قه بوول یان ته کفر بکات، لیره دا حیزب جیکای دین خوی ناگزیتیه، ته فسیری خوی ب دین و ته فسیری دینیش ب ژبان ناکاته حقیقه تی بال، له نیسیه تی تیروانی خوی و سنووری وه زیفه ی خوی تیده کات، خوی به نونیره ی دین نازانیت، به لکو خوی به هه لگری ته فسیری که ته فسیره کانی دین ب ژبان و کوه لگا ده زانیت، وه که م تازور بهرگری له شوناسه کولتوری به ده کات که میژوی به کی دورودریژ دروست کردوه. نه م مودیلنه یان قاییلی قه بوول و هه بوونی به شیکه له جوه ر و پروسه دیو کراسی له کوه لگا نیسلاهیبه کاند. واته لیره دین ده بیته رهنیک له رنکه کوه له لایته مای نه ده بیته له گه ل رنکه جیاوازه کانی دیدا بگوخت، له سهر چه مکی ته کفر نازی و پت له سهر رهنه ندی ته فکر له تینساندا کار ده کات. له مودیلی په که مدا حیزی دینی خوی ب له خودی دین ب

جیاناکرتیه، جوهه ری گووتاری سیا سی خوی و جوهه ری دین به جورتکی ترسناک تیکه لده کات، لیره هه ناسان به نار خوداره بریار به سهر ناده میزاده کاند ده دات. نه م نه هه لسه ترسناکه که هه م حیزه مارکسی و حیزه قهومیه کانیش بهر دوام ده یکن، حیزه مارکسیه کان که وایان لیدیت خویان له خودی چینی کریکار ب جیهان کرتیه، هه مان نه مافه ده به خشنه خویان به نار خودی چینی کریکاره کوری ترسناک نه مایمدهن. حیزه قهومیه کانیش زورچار خویان و نه ته وه یان ب جیاناکرتیه، خویان به جورتیکه به نونیره ی نه ته وه ده زان و به شتیوه یه خویان به نه ته وه جوتوده کهن، به نار خودی جوتوده نه وه تانانگه لی ترسناک نه مایمدهن. نیسه له کوه لگا که حیزه قهومیه کانیش خویان ب جیهان کرتیه، به مانایه کی تر پرسیار سهر کی له هه حیزیکی دینی ته وه، خون سهری په یوه ندی خوی و دین ده کات، خوی به نونیره ی دین ده زانیت یا خود ته نیا له رنکای دینه وه ده بیته ته فسیریکی سیا سی ب نه م قوناعه ی ژبان و میژو پی شکه شبات، ته فسیریکی خوی به سیالی موقه ده و و خوی به جیهی موبارک یون دانه پو شیت. دین که بو به سیا ست سیفه تی نایدوژو یایه کی کوه له لایته و ره دگریته له و باز نه ده دچیت که بشیت پاس له قودسیه تی بکات. له گه ل سیا سیه دینیه کاند، سهر و کارمان له گه ل کوه لیک سیا سیدایه که تیروانیکی سیا سی تاییه تی به خویان هه یه. نه وه سهر و کارمان له گه ل خودا د بیت. ب من نه م زور گرنگه که بزام حیزی دینی قودسیه تی ناهه شیت به خوی، به لاهه وه گرنگه خوی له پو یولیزی دینیش دپارزیت، نه و شتیوه پو یولیزه می که لای که سانی وه نه مده دی نه ژاد و هه من نه سرنه ته مروژ ده بیسین. هه ج شتیک له وه ترسناک نیسه که هه ستی

دینی بهر دوام وه که هه ستیه کی سیا سی بورژنیته، لیره ده عقلتاییه تی سیا سی داده به زیت نه زمزن ناسه کانی خوی. دپاره نه م کیشه یه کی زور که وری به زور زوریش قسه ی له سهر کراوه، به داخوه که لیره ده له وه زیاتر ده رفه تی قسه کردمان نیسه له سهری.

په کورنو: له دوی نه م هه لپاره د نه په رله مانییه کورده ستان و راگه یان دنی کابینه ی نو یی حکومتی هه ویم، هه یزیک تری کوه له لایته و سیا سی له کوه لگه ی تیه ده به راهه یی که بهرچار په یدا بووه که هه یزیک تری کوه لگه ی تیه ده یاره وه به ب نیستای رنکه ی سیا سی کورده ستان چن ده بیسیت؟ نه م هه لگاره پیوستانه چن که هه یزیک تری کوه لگه ی تیه ده کات له نیستای رنکه ی سیا سی کورده ستان ده لگایه ی بدن؟ نیا پیته وایه دوو هه یزیه سهره کییه که کورده ستان نه م هه یزیه ده وری خویان (گوران و یه کورتو) قه بوول بکن که وه کو تپوژسیون کار بکن؟

به ختیار علی: تپوژسیون تا نه و جیکه که له (پارتی و یه کیتی) نه چیت، لیک نه چوون ناییت له سهر پروسه ی دروستکردنی جیاوازی سه تی دروست بیته. یه کیتی و پارتی نیست له باوریک ده چن که بهر وه پری ده چیت، باوریک ساله های سا ل ده ستای رهای له نار خیزانده بوویت و نیست پری هیدی هیدی ده ستی شل ده کات. دپاره بهر وه کوه لیک هه کات ده شیت هه یزیک خیزانتر بهر پروسه ی پیروه نه دا بروت، به لاهم بدلناییه وه هه یزیک سیا سی نو ییوه وری راسته قینه له خودا نه کات، درهنگ یان زو وه هه یزیک تری کوه لایته ته که یه ویت ته مده دای یاسا کانی زه من و گورانی سهر ده وه کان بکات زیاتر و زورتر پی ده بیته، به لاهم زور گرنگه تپوژسیون ته نیا که تپوونی نه و پریه یان ته نیا یاخیوون نه بیته له ده ستای پیاره پیره کان، تپوژسیون ده بیته شتیک دیکه

هه لگری پوژو یه پاشه روژ بیت. واته شتیک بیت که به راستی توانای دروونی له مودیله سیا سیه باره هه لگرتیته. تپوژسیون نه و ده رگا نه نیسه یه که کوه لگا پیوستی پیته تی ب نه وری له ساته قه یرانویه گرنگه کاند نومیدیکی به گوران و نه خنکان و ده ربا بوون هه بیته. کیشه که نه وریه که نه بوونی تپوژسیون کاره ساتی کوه له لایته یان شوری زور توند و کوژول نه کوری لی ده که ویتیه. کاره ساتی وه نه نقل و وه له عیراقدا بهر خیمیکی سروشتی دان نه نان بووه به تپوژسیون سیا سییدا. کوچی دپان هزار کورد ب ده وری ولات بهر خیمیکی سروشتی نه بوونی تپوژسیون سیا سی بووه له کورده ستاندا. کوه لگایه ی ب نیست تپوژسیون کوه لگایه کی خنکاره، کوه لگایه که ده رگای بهر زه من و داهاتوه نیسه. له راستیدا شتیک نیسه ناروی (نه بوونی تپوژسیون) بیته، هه موه کوه لگایه کی وه نه گهر و پیکه تی ناره کی له نار خودا مده رگی سهره لاندان و ده رگه تی تپوژسیون هه لگرتوه،

ته نیا له به هه شتدا ده شیت تپوژسیون نه بیته. لیره ده دژایه تیکردنی سهره لاندان و ده رگه تی تپوژسیون له قنعا ته نه مافه وه هاتوه که نیسه له به هه شتدا ده ژین. هه مو هه یزیه ده ستا لاداره کان هه لده ده خویان و پیشان بدن که خه ریکی دروستکردنی به هه شتن، پیانوایه ته که گهر که مو کوریکه هه بیته ده که ویتیه نه وریه که پوژو یه بونیدانی به هه شت هه شت بهر زه من و تده وری بهر وه، و حکمرانه بهر زه من کانی زیاتریان ده ویت ب تده وری کورده به هه شت، نه م عه قلیه ته (مه به ستم عه قلیه تی وه ستای به هه شت) ترسناکه. مروژ ده بیته بگره یته و ب زینه دروست و سروشتیه که کوه لگا، وه یه که یه کی پر نا کوکی، وه پیکه تیکی ته ننا گویست، چونکه خولقاندنی وه می به هه شت، به دیوی نه ویدودا ویتیه جده نه می کوه لگاش تیره د کاته وه.

نابیت شه له کوه لگا د بچیته سهر فوومی نه وری تاخو نیسه له به هه شتن یاخو له دوزه خدا، ده بیته هه ورو جوړه نیگا که سورک و لواز بکرتن. تپوژسیون واده کات سیا ست له جوهه ره دینیه که ی دورو بکه ویتیه و بگره یته وه ب سو رسته نا کوک و راسته قینه که ی. کوه لگایه ی تپوژسیون هه شت له سهر فوومی (به هه شت / دوزه)، (کافر/ نیماندار) کار ده کات. له دایه جونی تپوژسیون مده رگی سهر کی زرگار کردنی سیا ست ته له و دوو لانا، به خشنه وه سیفه ته نا کوک و فره جمه سهر له فره خونه که یه به کوه لگا. لیره وه له بنه رته دا دان نه نان به تپوژسیوندا له ویتیه دینیه وه هاتوه که نیسه له به هه شتدین و پیوستیمان به نار زای نیسه. پارتی و یه کیتی به بروری من ته ستمه له مده دایه نریکده بونان خویان له وه ره نه دی سیا ست پاک بکنه وه. دیکتاتوریه تی هه میسه له سهر بیژو که به هه شتیکه ته وانه کراو داهه زرت، به هه شتیکه که ده بیته به رابه ری نه وریته و تیراده ده ستا لاداره ی نیسته حاکمه ته واره بیت، نیدی له لای ته م عه قلیه ته تپوژسیون وه که رانه وه شه یان ب نه م به هه شته سهر ده کرت. لیره وه ترسناکترین دیاره دی دنیای نیسه له مروژا به بروری من نه وریته به یسین تپوژسیون ناتانیت هه ج بگورت، به لکو نه وریه که بیسین که گوران ته نیا به یه کیتی و پارتی ده کرت. نه م نه وریته که نیشان دده عه قلیه تی دیکتاتوری و دینی تا چ نه نداد یه که له م دید گایانه دا راسته قینه یان به دیو کراسیه تی نیسه و بهر دوام له خه ریکی گمه ی خولادان و پیچکردنه وه دان به دوری دیو کراسیه تی پیانوایه نهوان تاکه نه ننداز یاری کوه لگا و تاکه نه ننداز یاری به هه شتن. لای من گرنگه تپوژسیون نه م قنعا ته له هوشیاری گشتی و هوشیاری سیا سیدا بهر پرتیه وه.

سهرابی خو شه ویستی . یاخو سیبه ری روژ ناوا

به رامیه زور له بارودخه کانی درویره ته لقی نه ددریت! نه م هه لسه رنماییکردنه ی گه نج دواچار گه نجی ویران و دور له ممانه بهر خویون و به تال له باگراوندیکی مده عه وری و فکری بهر مده ده بیته، که له به رامیه سادترین رو یه رو یوونه وه له گه ل درویره ریدا تووشی چن دین شکستی قول ده بیته. زوریه کات دایک و باوکه کان، سهر پد رشتیاری گه نجان منالای نیسه، هارشان له گه ل نه م مامه لانه دا، هه میسه گازانده نه وه یان له نه وری نوکیان نه وریه که "بوچی نه وان وه کو خویان ده نه چونه نه وری" یان نه وری که "زور خرپا دره ورون!" بهر هه رحال.. نه م مامه لایه ی سهر پد رشتانی گه نجانی نیسه، جیکه ی قسه له سهر کردنیکی ورد و زیاتر بابته یسه، به لاهم ده کرت له م دیاره بهر دوام هه و نه حقیقه ته هه لپه یجرت که نه م مامه لایه دواچار بهر هه میته ری چن دین په رچه کرداری نامق و سهریر و سهره ره یه. سهریو سهره بهر بو مانایه نا که نه م گه نجانه شتانیکی سهر و ناسای ده کهن، به لکو سهریو سهره بهر مانایه ی به تده وری له لایه ن بهرامیه ره راست و چه یان فیره کرت، هه قیقه تی و ناهه قیقه تیانی لئ ناروژو ده کرتیه، مانای شته کانیان به شتیو زکی نو ی پی نه زه سر ده کرت، تیت هه مو نه م مامه لانه ده بیته بهر هه میته ری فه وریا که خودی یه که م پی ناقایله! نامه ویت بجه هه ج یه که دوو بهرانه وه، له بهر نه ونا من نامه ویت بجه بهری گه نجانه، به لکو له بهر نه وری مافی نه وری به خوم ناده م کوک بده. نه وری لیره د گرنگه له هوکمان، ده رنه مایه نه م په رچه کردارانه یه و، مه سه له ی عه شقه وه کو نمونه کی هه ره دیاری نیستا. گه نجی نیسه له فه وریا ده

که به زور به سهریدا ده خولقنرتیت، دواچار له چن دین رووه تیکه ده شکی و به چن دین په رچه کردار ده بیته خوی له م بارودخه رزگار بکات. کورتکردنه وه نه م فه وریا دروستکراوه ب گه نج و کورتکردنه وه له نیوان گه نج و درویره ریدا و کورت له وه گه نج و تاکی بهرامیه، زیاتر مه به ستمان روون ده بیته. گه نجی نیسه له مامه لانه کردنی له گه ل تاکی بهرامیه ردا، به تاییه تی په رگزی جیاواز له خوی، هه مو شکست و ناتوانا کانی ناشکارا ده سن. له یه که م له خزه وه گه نج له مامه لانه کردنی له گه ل بهرامیه ردا خوی ده دزرتیت، وه کو چن له پشودا خودی خوی "خوی" نه بو، لیره شدا دوپاره خوی ده دزرتیه وه. تیت لیره وه گه نج به نومیدی زرگار بوون له "خوه دروستکراوه ی پشوو" هه ول ددات خوی بدزرتیه، به وری دژ به یه کیک له و سنورانه ی که بوی دروست کراوه و خوه ند کردنیته له نار خودا، پیته ده وری، تیت بیر له وه ناکتوه "بوچی" "چن" "کی" "کی" تیت لیره وه گه نجی نیسه له زیندانییه که بهر وه زیندانییه کی تر ده چیت، راسته رزگار بوون له یه که وریه که ب گه نج، به لاهم چوون بهر وه "مه نفا" اش مده نیسه هه میسه جیکه نومید بیت.

بهرامیه زور له بارودخه کانی درویره ته لقی نه ددریت! نه م هه لسه رنماییکردنه ی گه نج دواچار گه نجی ویران و دور له ممانه بهر خویون و به تال له باگراوندیکی مده عه وری و فکری بهر مده ده بیته، که له به رامیه سادترین رو یه رو یوونه وه له گه ل درویره ریدا تووشی چن دین شکستی قول ده بیته. زوریه کات دایک و باوکه کان، سهر پد رشتیاری گه نجان منالای نیسه، هارشان له گه ل نه م مامه لانه دا، هه میسه گازانده نه وه یان له نه وری نوکیان نه وریه که "بوچی نه وان وه کو خویان ده نه چونه نه وری" یان نه وری که "زور خرپا دره ورون!" بهر هه رحال.. نه م مامه لایه ی سهر پد رشتانی گه نجانی نیسه، جیکه ی قسه له سهر کردنیکی ورد و زیاتر بابته یسه، به لاهم ده کرت له م دیاره بهر دوام هه و نه حقیقه ته هه لپه یجرت که نه م مامه لایه دواچار بهر هه میته ری چن دین په رچه کرداری نامق و سهریر و سهره ره یه. سهریو سهره بهر بو مانایه نا که نه م گه نجانه شتانیکی سهر و ناسای ده کهن، به لکو سهریو سهره بهر مانایه ی به تده وری له لایه ن بهرامیه ره راست و چه یان فیره کرت، هه قیقه تی و ناهه قیقه تیانی لئ ناروژو ده کرتیه، مانای شته کانیان به شتیو زکی نو ی پی نه زه سر ده کرت، تیت هه مو نه م مامه لانه ده بیته بهر هه میته ری فه وریا که خودی یه که م پی ناقایله! نامه ویت بجه هه ج یه که دوو بهرانه وه، له بهر نه ونا من نامه ویت بجه بهری گه نجانه، به لکو له بهر نه وری مافی نه وری به خوم ناده م کوک بده. نه وری لیره د گرنگه له هوکمان، ده رنه مایه نه م په رچه کردارانه یه و، مه سه له ی عه شقه وه کو نمونه کی هه ره دیاری نیستا. گه نجی نیسه له فه وریا ده

بهرامیه زور له بارودخه کانی درویره ته لقی نه ددریت! نه م هه لسه رنماییکردنه ی گه نج دواچار گه نجی ویران و دور له ممانه بهر خویون و به تال له باگراوندیکی مده عه وری و فکری بهر مده ده بیته، که له به رامیه سادترین رو یه رو یوونه وه له گه ل درویره ریدا تووشی چن دین شکستی قول ده بیته. زوریه کات دایک و باوکه کان، سهر پد رشتیاری گه نجان منالای نیسه، هارشان له گه ل نه م مامه لانه دا، هه میسه گازانده نه وه یان له نه وری نوکیان نه وریه که "بوچی نه وان وه کو خویان ده نه چونه نه وری" یان نه وری که "زور خرپا دره ورون!" بهر هه رحال.. نه م مامه لایه ی سهر پد رشتانی گه نجانی نیسه، جیکه ی قسه له سهر کردنیکی ورد و زیاتر بابته یسه، به لاهم ده کرت له م دیاره بهر دوام هه و نه حقیقه ته هه لپه یجرت که نه م مامه لایه دواچار بهر هه میته ری چن دین په رچه کرداری نامق و سهریر و سهره ره یه. سهریو سهره بهر بو مانایه نا که نه م گه نجانه شتانیکی سهر و ناسای ده کهن، به لکو سهریو سهره بهر مانایه ی به تده وری له لایه ن بهرامیه ره راست و چه یان فیره کرت، هه قیقه تی و ناهه قیقه تیانی لئ ناروژو ده کرتیه، مانای شته کانیان به شتیو زکی نو ی پی نه زه سر ده کرت، تیت هه مو نه م مامه لانه ده بیته بهر هه میته ری فه وریا که خودی یه که م پی ناقایله! نامه ویت بجه هه ج یه که دوو بهرانه وه، له بهر نه ونا من نامه ویت بجه بهری گه نجانه، به لکو له بهر نه وری مافی نه وری به خوم ناده م کوک بده. نه وری لیره د گرنگه له هوکمان، ده رنه مایه نه م په رچه کردارانه یه و، مه سه له ی عه شقه وه کو نمونه کی هه ره دیاری نیستا. گه نجی نیسه له فه وریا ده

ب نیسه مادا مانای ژبان ده شتیون، به لکو رخی ژبان هه لده کیشن که خوه ویستییه، بویه ده بیته لیره وه دوپاره خوندنه وه مان ب خوه ویستی نوی بکه یه، نه م قوناعه ی یه که مانه بهر وه نگانوان ب نامصی گه ورت. نیشکالیه تیککی زور که وریه، له ولات و زه مانیکدا یاد شتایک بکرتیه که مانای خویان له و کوه لگایه ده نه دن به ده ستوه، گه ورت له یاد کردنه وری فالانتیان، تیکردنه وری خوندنه وه مانه ب خوه ویستی، خوه ویستی با چیت مانای نیستیا لکر دنی بهرامیه نه بیته، با ته نیا له چن د مانایه کی مادیدا کورت نه کرتیه، خوه ویستی بیته بهر شیک له ژبان و پراکتیزه ی بکه ین، ژبانان بهر هه می خوه ویستی بی، نه م خوه ویستی بهر هه می ژبانان بیت، چونکه نه و خوه ویستییه تا نیستا هه مانبووه رنکده وه ری ژبان و کوه لگایه نیسه، که دواچار چن دین نه مایه تی له گه ل خودا هه لده گرت و هه لیگرتوه.

خوه ویستی گه ورت له فالانتیان

خوندنه وریا و به خوندنه وه ی چن د په رگرافی پشوو پرسیار نه وری له لا دروست ده بیته، نایا مه به ستم کام خوه ویستییه؟ چن؟ بوچی؟ له پشودا ساویم و اسو ده بیته نه م پرسیارانه سهره بکه ین بونه وه له مانای خوه ویستی تیکه ین، به لاهم نیستادا ته و پیچه وانه بیر ده که موه. به لکو پرسیار سهره کی ده بیته ته نیا نه وریته پیناسه مان ب خوه ویستی چییه؟ تیت به پیناسه کردنی خوه ویستی هه مو نه م تموموه بهر دوامانه ی سهر روی نه م کاینه مه عه وریه نامیدیت. خوه ویستی نیوان هه ورو مرو قیک، جا تیت هه ر په یونیده کی کوه له لایته به یه کیانه وه به سیتیه و گرنگ نیسه، نه وری گرنگه له وری دوپاره مانا به خوه ویستی به خشنه وه. بهر په رچی هه مو نه وری هه یزیه ته قلیدیانه بده یه وه که له ژیر په رده ی چن دین سنوری ته قلیدی و ده سترکد و

ب نیسه مادا مانای ژبان ده شتیون، به لکو رخی ژبان هه لده کیشن که خوه ویستییه، بویه ده بیته لیره وه دوپاره خوندنه وه مان ب خوه ویستی نوی بکه یه، نه م قوناعه ی یه که مانه بهر وه نگانوان ب نامصی گه ورت. نیشکالیه تیککی زور که وریه، له ولات و زه مانیکدا یاد شتایک بکرتیه که مانای خویان له و کوه لگایه ده نه دن به ده ستوه، گه ورت له یاد کردنه وری فالانتیان، تیکردنه وری خوندنه وه مانه ب خوه ویستی، خوه ویستی با چیت مانای نیستیا لکر دنی بهرامیه نه بیته، با ته نیا له چن د مانایه کی مادیدا کورت نه کرتیه، خوه ویستی بیته بهر شیک له ژبان و پراکتیزه ی بکه ین، ژبانان بهر هه می خوه ویستی بی، نه م خوه ویستی بهر هه می ژبانان بیت، چونکه نه و خوه ویستییه تا نیستا هه مانبووه رنکده وه ری ژبان و کوه لگایه نیسه، که دواچار چن دین نه مایه تی له گه ل خودا هه لده گرت و هه لیگرتوه.

یه کیکه له گه ورت ترین کیشه کانی ولاتی نیسه. نه وریه له هوکماندا ته نیا نیستا ده خویینه وه .

ناور کراوه، مه سه له ی شو نیگه ی ره گزه له ناو کوه لگه دا. دواچار هه لاه و هرام بهر ره گزه دا به ش ده کرت له شو نی نه وری بهر سهر مروژدا داهه ش بکرت. ده بیته لیره وه مروژبوون بکرتیه به سهر وه کو نه وری له پشودا و له سهر چاره سهره کی و پیوژ کانی هه ندی له م هه یزه به نار په رگانه و له ترادسیونال و بهر ته ده دینیه کان بانگه شعی ب ده کرت. نه بیته لیره وه دوپاره مروژ بوون بکرتیه سده تهر، نه وری ره گز و جینده، بونه وه گه نجی نیسه، تاکی نیسه مروژبوونی خویشی له ده ست نده دات. سهر چه نه وری رووده دن و ماموستا زور بهر زه نیسینه کمان ناره حه ده کهن، دواچار هه مو ی بهر هه می ته و په روره ده بهر ته سک و هه له ی کوه لگایه. نه وری له سهر ماموستا بهر زه نیسینه کان له سهر لایه نه بهر سیاره کان پیوسته، بلا کردنه وه هوشیاری کوه له لایته، خوندنه وه نوی نیسه ب کوه لگا، نه وه کو فشاره یان ب نه م گه نج و نه وری که ته نیا به شیک بچوکی نه م تانانه ی نیستان. خوندنه وه مان ب نه وری ده قانه ی په یوه سته به کوه لگاوه، پیوسته ده کات له گه ل گورانی بارودخه کانی سهره مده بگورت، له گه ل شو نی خوندنه وه ب ده کاند بگورت. سنوره کان نه وریه بهر ته سک نه که یینه وه، نه وریه دینه که مان فورس نه که ین وه کو پیغه مبه ره که مان فه رموی: دین نیسه به زیتیت! نه گه کج و کو دو مروژ بن و خوه ویستی، مانای ریزگرتی بهرامیه و هاو کاریکردن و پشویانی زخی بهرامیه بیت، دور بیت له نیستیا لکر دنه جه سته یی و زحیه کانی بهرامیه، نومید چان دین بیت له بهرامیه ردا، نایا هوکاری بهر په رچانه وه چییه؟